

melser til den pågældende medarbejder. Landbrugsministeriet fastsætter i hvert enkelt af disse tilfælde grænsen for tilskudsberettigede lønudgifter til vedkommende medarbejder.

§ 8. Loven træder i kraft den 1. oktober 1971.

§ 9. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Siden århundredeskiftet har der af bevillinger under landbrugsministeriets afsnit på de årlige finanslove været ydet tilskud til den landøkonomiske konsulentvirksomhed. Reglerne for ydelse af tilskud har ikke været fastsat i nogen lov, men i cirkulærer fra landbrugsministeriet, idet ændringer i tilskudsreglerne, som har betydet merudgifter for statskassen, i hvert enkelt tilfælde har været forelagt finansudvalget. Ved landbrugsministeriets cirkulære af 15. december 1955 jfr. bilag 1 a, forenkledes tilskudsreglerne, idet der blev opstillet en liste over organisationer, der var berettigede til at oppebære tilskud til konsulentvirksomhed, og tilskuddet blev samtidig begrænset til kun at vedrøre udgifter til konsulenteres lønning, kørsel og pensionsordning. Efter gennemførelsen af lønningslovene af 1958 og 1969 og de af staten afsluttede overenskomster med Dansk Agronomforening udviklede der sig en meget stor forskel mellem de lønninger, der ved fornævnte love og overenskomster var tillagt agronomer ansat direkte i statens tjeneste, og de grænser, der var fastsat for ydelse af statstilskud til de agronomer, der var ansat i de landøkonomiske foreningers konsulent-tjeneste, men på basis af et betydeligt statstilskud. Dette foranledigede, at landbrugsministeren i juni 1970 forelagde finansudvalget et forslag om gennemførelse af nye regler for ydelse af tilskud til den landøkonomiske konsulentvirksomhed og i forbindelse hermed en trinvis forhøjelse fra 1. juli 1969 at regne og indtil 1. april 1973 af bevillingen under finanslovens § 11.3.02.63.01. til 59 mill. kr. årligt.

Under landbrugsministerens forhandlinger med finansudvalget i anledning af denne sag fremkom der ønske om, at der blev forelagt et lovforslag for det her omhandlede udgiftsområde, og dette kom til udtryk i, at finansudvalget i skrivelse af 5. august 1970, aktstk. nr. 393, jfr. bilag 2, begrænsede sin tiltrædelse af gennemførelsen af de af landbrugsministeriet ønskede nye tilskudsregler til at gælde de dele af forslaget, som var foreslået sat i kraft til og med 1. oktober 1970, idet udvalget forudsatte, at der af landbrugsministeren i folketingsåret

1970-71 fremsattes forslag til lov om statens tilskud til den landøkonomiske konsulentvirksomhed.

På denne baggrund fremsættes nærværende lovforslag. Forslagets indhold svarer i alt væsentlig til de hidtil gældende tilskudsregler med de ændringer, som følger af det af landbrugsministeriet overfor finansudvalget stillede og af dette i princippet tiltrådte forslag.

Om udviklingen i antallet af konsulenter og assistenter, til hvis virksomhed der ydes tilskud i henhold til den gældende ordning, kan oplyses, at der er konstateret en nedgang i antallet af ansatte indenfor de traditionelle konsulentområder planteavl- og husdyrbrug, og det påregnes, at en yderligere nedgang vil ske inden for disse områder. Der har været en mindre stigning i antallet af ansatte inden for området driftsøkonomi (regnskabsføring). Dette område er undergivet en særlig styring af udviklingen, idet der ifølge en af finansudvalget senest i skrivelse af 12. december 1967, aktstk. nr. 125, jfr. bilag 3, tiltrådt ordning kun kan ydes tilskud til en konsulent for hver 125 driftsregnskaber optaget i en beretning og til en assistent for hver 100 driftsregnskaber optaget i en beretning. Der må påregnes en vis yderligere stigning i antallet af ansatte i denne sektor, idet inddragelse af et stadig større antal landbrugsbedrifter under bogføringspligt vil tilskynde de pågældende landmænd til også at føre et driftsregnskab, men udviklingen vil fortsat være undergivet den ovenfor nævnte særlige styring, som man ikke har planer om at ændre.

For ikke at gøre lovforslaget for detaljeret, er i dette kun optaget bestemmelser, der fastsætter de erhvervsområder, indenfor hvilke der kan ydes tilskud efter loven, hvilke arter af udgifter der kan ydes tilskud til, en definition af konsulent- og assistentbegrebet, tilskudsprocenten og den nærmere afgrænsning af tilskudsberettigede udgifter, medens nærmere bestemmelser om tilskudsordningens administration m. m. foreslås fastsat af landbrugsministeren ved en bekendtgørelse.

Fremsættelsen af nærværende lovforslag betyder ingen merudgift i forhold til den af finansudvalget,